

BESLUTNING

med udtalelse fra Europa-Parlamentet om forslaget fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber til Rådet til et sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Fælles regler om merværdiafgiften: fælles beskatningsgrundlag

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslaget fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber til Rådet ⁽¹⁾,
- hørt af Rådet i overensstemmelse med artikel 100 i EØF-traktaten (dok. 144/73),
- der henviser til Rådets beslutning om Den økonomiske og monetære Union af 22. marts 1971 ⁽²⁾,
- der henviser til beslutningen af 21. april 1970 om erstatningen af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabets egne indtægter (art. 4 f.f.) ⁽³⁾,
- der henviser til, at det mest enkle og mest neutrale merværdiafgiftssystem opnås, når afgiften opkræves generelt som muligt, og når dens anvendelsesområde omfatter samtlige produktions- og fordelingsled, samt tjenesteydelsesområdet; det er derfor i det fælles markeds og medlemsstaternes interesse at acceptere et fælles system, der også kan finde anvendelse for detailhandelen,
- der henviser til betænkningen fra Budgetudvalget og udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget, samt til udtalelsen fra Landbrugsudvalget (dok. 360/73),

A — *Direktivets almindelige målsætninger og betydningen heraf*

1. har med stor interesse taget forslaget om et sjette direktiv til efterretning og understreger den fundamentale betydning af en harmonisering af beskatningsgrundlaget for merværdiafgifterne — nu da der er indført merværdiafgifter i alle medlemsstaterne — for den fortsatte integrering af medlemsstaternes økonomi og som betingelse for afskaffelsen af afgiftskontrollen ved de indbyrdes grænser;
2. ønsker samtidig at fremhæve betydningen af en harmonisering af beskatningsgrundlaget for merværdiafgifterne i alle medlemsstaterne af hensyn til de egne midler, der fra 1. januar 1975 skal tjene til finansiering af Fællesskabet, og som skal tilvejebringes gennem toldafgifter og afgifter på landbrugsvarer samt en procentatsats, der skal fastsættes for et år ad gangen, og som ikke må være højere end en procent af omsætningen af varer og tjenesteydelser på fællesskabsbasis;
3. mener, at Kommissionen har stillet for store krav; den giver forskrifter for en lang række specielle tilfælde, og den har givet direktivet en mindre smidig karakter, end det var karakteristisk for de to foregående;
4. konstaterer dog, at forslaget om et 6. direktiv er forelagt for sent i betragtning af, at 1. januar 1975 er sidste frist ikke blot for vedtagelsen af Fællesskabets direktiv, men også for tilpasningen af medlemsstaternes lovgivning til dette direktiv, idet det — af hensyn til merværdiafgifterne — er nødvendigt, at der går nogen tid mellem vedtagelsen af de nationale love og deres gennemførelse, for at erhverslivet kan modtage oplysninger og indstille sig på at anvende de nye bestemmelser;
5. konstaterer, at der som følge af ændringer i tidsfristerne for Den økonomiske og monetære Union og som følge af nye medlemsstaters tiltrædelse, intet er sket i henhold til artikel 4 i det første direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (af 11. april 1967), der indeholder bestemmelse om, at

⁽¹⁾ EFT nr. C 80 af 5. 10. 1973, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 28 af 27. 3. 1971, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.

Kommissionen inden udgangen af 1968 skal forelægge Rådet forslag om, på hvilken måde og inden for hvilken frist harmonisering af omsætningsafgifterne kan medføre, at beskatning ved indførsel og afgiftsgodtgørelse ved udførelse i handelssamkvemmet mellem medlemsstaterne afskaffes under iagttagelse af disses afgifters neutralitet med hensyn til tingenes og tjenesteydelseernes oprindelse;

B — *Egne indtægter og momsen*

6. henviser til at det, at Fællesskabet får egne indtægter fra merværdiafgifterne (momsen), ikke i sig selv motiverer en forhøjelse af nationale afgifter, idet medlemsstaterne samtidig fritages for de finansielle bidrag, der er ydet hidtil;
7. anser det for nødvendigt, at alle institutioner i Fællesskabet og medlemsstaterne bestræber sig på at give præcise oplysninger om hensigten med at Fællesskabet modtager en del af momsen og dens betydning for udviklingen inden for Fællesskabet;
8. er enig i Kommissionens forslag, nemlig at de nationale lovgivere fastsætter et ensartet virkeområde for momsen med hensyn til, hvem der har afgiftspligt, de afgiftspligtige eller fritagne ydelser og fremgangsmåden ved fastlæggelse af de beløb, der skal opkræves;
9. udtrykker ønske om, at harmoniseringen ikke medfører mere administration end højst nødvendigt;
10. mener i denne forbindelse, at det med hensyn til virksomhedernes regelmæssige anmeldelser må være tilstrækkeligt, at de opgiver de elementer, der danner grundlag for fastsættelsen af det samlede skyldige afgiftsbeløb, således at selve anmeldelsen ikke indeholder nogen beregning af EØF-andelen i momsen, der skal foretages af skattemyndighederne på grundlag af de i anmeldelsen indeholdte opgivelser,

C — *Forslagenes indhold*

11. mener, at den periode, den regelmæssige anmeldelse skal vedrøre, skal kunne fastsættes af medlemsstaterne — med mulighed for perioder både på en kalendermåned og på et kvartal, medens perioderne i undtagelsestilfælde også skal kunne fastsættes til 1 år eller til 1/2 år;
12. peger på, at fritagelser (uden ret til fradrag), for så vidt de pågældende ydelser ikke finder sted i sidste led, på den ene side er uundgåelige af sociale og praktiske grunde, på den anden side forplumrer moms-systemet. Når således virksomheder er aftagere af fritagne ting eller tjenesteydelser, er momsbyrden fra det foregående led stadig indeholdt i det produkt, som virksomheder leverer til den endelige forbruger, således at den omsætningsafgift, han kommer til at betale, ikke bliver nøjagtig proportional med tingenes og tjenesteydelseernes pris (som fastsat i artikel 2 i det første direktiv); mener derfor, at fritagelserne skal begrænses;
13. der har den opfattelse, at nul-tariffer ikke gennemhuller afgiftssystemet, mener derfor, såfremt antallet af tariffer i princippet er begrænset til to, at man kan lade den enkelte medlemsstat have mulighed for at anvende nul-tariffen i stedet for en nedsat tarif, men at opkrævningen af procentsatsen til egne indtægter i hvert tilfælde også skal ske over omsætningen af ting og tjenesteydelser, som nul-tariffen anvendes på;
14. erkender nødvendigheden af en særlig ordning for små virksomheder, som ikke blot skal gælde i en overgangstid, og hvorved medlemsstaterne stilles frit med hensyn til, om de vil knytte ordningen til omsætningen eller til den indgående merværdiafgift, såfremt det samlede afgiftsbortfald ved en sådan ordning ikke overstiger et vist beløb eller en vis procentdel af omsætningen, at fastsætte hvert år af Rådet;
15. ønsker med hensyn til de landbrugere, for hvem regnskabsføringen medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, et generelt system, der til stadighed kan tilpasses udviklingen i disse landbrugeres bedrifter, og som skal være neutralt, dvs., at det hverken begunstiger eller skader de pågældende;

16. stiller sig positivt over for forslaget om, at størrelsen af byrden inden for landbrugssektoren skal beregnes af Kommissionen efter en fælles beregningsmetode;
17. mener endvidere, at nu da afgifter på fast ejendom reguleres på fællesskabsplan, skal medlemsstaterne tilpasse deres lovgivning, således at dobbeltbeskatning — ved afgift på retshandeler — undgås;
18. hilser med glæde, at medlemsstaterne skal yde virksomheder i udlandet tilbagebetaling af momsen i tilfælde, hvor indenlandske virksomheder vil kunne gøre krav på dette fradrag, da denne ligestilling af indenlandske og udenlandske virksomhedsindehavere kan bidrage til, at der skabes et virkeligt fælles marked, og da det derudover passer fuldstændigt ind i momssystemet;
19. er af den mening, at ved udelukkelse af fradrag af afgifter på ting og tjenesteydelser, der, selv om de hører til normale driftsudgifter, samtidig kan tjene til tilfredsstillelse af personlige behov, må man gå meget omhyggeligt frem, og man må til stadighed se på, om både det produktive aspekt og det forbrugermæssige aspekt, der er forbundet med de omhandlede varer, skal prioriteres;
20. konstaterer, at det udvalg vedrørende merværdiafgiften, der skal nedsættes i henhold til artikel 29, ingen lovgivningsbeføjelser har, og udvalgsproceduren kun får betydning ved fortolkning af lovgivningen, samt ved harmoniseringen af bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af direktivet;
21. forventer inden længe forslag fra Kommissionen om den kontrol, der skal udføres af Fællesskabet til at garantere, at de indtægter der indgår der, på basis af det ensartede grundlag for momsen tilkommer det;
22. anmoder Kommissionen for De europæiske Fællesskaber om at medtage følgende ændringsforslag i sit forslag i henhold til artikel 149 stk. 2, i traktaten;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber.

TEKST FORESLÅET AF KOMMISSIONEN
FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER ⁽¹⁾

TEKST ÆNDRET AF EUROPA-PARLAMENTET

Forslag til et sjette direktiv fra Rådet af om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Fælles regler for merværdiafgiften: fælles beskatningsgrundlag

Præamblen og betragtningerne uændret

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1 uændret

⁽¹⁾ Fuldstændig tekst, se EFT nr. C 80 af 5. 10. 1973, s. 1.